

Nanebovstúpenie Pána

Bratia a sestry, asi budete súhlasiť, že všetci neradi strácame ľudí, na ktorých nám záleží a preto chvíle rozlúčky sú pre nás intenzívnym prežívaním vzťahov. Nechceme nechať odísť tých, ktorých milujeme a predsa môžeme lásku v sebe samých zvlášť intenzívne vnímať hneď po odchode milovanej osoby. Aj preto ostáva slávnosť Nanebovstúpenia Pána aj smútok vzbudzujúcou udalosťou, ktorá však v smútení neostáva uzavretá.

Prečo je nutné, aby odišiel Ježiš, ktorý učí učeníkov všetko dôležité o ich raste? Čaká, že budú jeho svedkami. To by však bolo zbytočné v jeho prítomnosti. Svojich učeníkov vyučuje Ježiš ešte aj svojim odchodom.

„...dostanete silu a **budete mi svedkami** v Jeruzaleme i v celej Judei aj Samárii a až po samý kraj zeme“.

„...v jeho mene sa bude všetkým národom, počnúc od Jeruzalema, hlásať pokánie na odpustenie hriechov. **Vy ste toho svedkami**...“

Čo ma život naučil o rozlúčke s milovanými osobami?

Poznávam, že keď mám príležitosť o rozlúčke vedieť alebo spoznať, že prichádza, tak sa zintenzívni moja pozornosť voči milovaným osobám. Zrazu sú v centre môjho života a všetky veci sa usporiadajú podľa dôležitosti akú majú pre nich a podľa toho, čo vo vzťahu k nim znamenajú. Rozlúčka má moc urobiť vo mne poriadok v tom, čím pre mňa milovaná osoba je a čo voči nej cítim. Umožní mi sústrediť sa na to, ako si ju chcem pamätať, keď už so mnou nebude.

To vo mne vyvoláva ďalší účinok, totiž ten, že si chcem dobre zapamätať, čím sa so mnou lúči a aká vo chvíli rozlúčky je. Veľmi významné sa mi bude zdať, čo vo

chvíli rozlúčky vysloví a zanechá ako odkaz pre mňa. Budú to dôležité slová a významné posolstvo, ktoré bude mojím sprievodcom v nastávajúcom čase. A dôležitosť toho, čo mi z rozlúčky ostalo, sa bude plynutím času ešte zväčšovať.

Dnešný slávnostný deň je pre učeníkov dôležitým časom usporiadania života. Umožní sústrediť sa nie na smútok, ale na toho za kým smútia. Ak si v pamäti vybavujú ako Ježiš vystupuje do neba, tak ich oveľa viac zaplavuje pocit radosti. Túto radosť násobia jeho slová, ktoré sú v dôvere zverenou úlohou. Výzva byť jeho svedkami po celom svete prechádza na každého nového učeníka a teda aj na mňa. Pozvanie svedčiť o ňom je aj potvrdením vzťahu, ktorý je medzi nami. Ba je obohatený darom, ktorý sľubuje niečo viac, ako to bolo predtým. Do tohto svedectva, určeného pre celú zem, dáva Ježiš novú silu Ducha Svätého. To je to dôležité, čo nám z rozlúčky s Ježišom ostáva ako jeho odkaz. Sila Ducha Pánovho vydávajúceho svedectvo v nás stále rastie aj pripomínaním si tejto rozlúčky. Pánov odchod do neba nie je smutnou rozlúčkou, ale silným momentom pre pamäť viery, ktorá si uchováva jeho pozvanie byť jeho svedkami. Táto pamätajúca viera po stáročiach ukazuje, ako moc pôsobenia Ducha rastie a chce sa v plnosti prejaviť v terajšom čase a vo mne samom.

Aké svedectvo viery vydáva môj život?

BOŽÍ RYTIER

Informačný týždenník Rímskokatolíckej farnosti sv. Martina Radatice

6. 5. 2018, ročník XIV., č.18 bozirytier1@gmail.com

Pred očami pohanov vyjavil Pán

svoju spásu

Pane, dotýkaš sa môjho srdca svojím slovom a voláš ma bližšie k sebe...

Toľko slov o láske som čítal dnes! Ježiš ma nimi chce uistiť o tom, aký som vzácny v jeho očiach. Chce, aby som si bol istý, že jeho láska je bezpodmienečná, že ma má rád za každých okolností, ktoré prežívam. Miluje ma, či som dobrý alebo zlý, či si to zaslúžim alebo nie, či som nadšený pre svoju vieru v neho alebo som voči nemu ľahostajný. Vždy a za každých okolností na mňa „dopadajú“ lúče jeho nekonečnej lásky. Nikdy nezapadnú. Nikdy. Len ja sa môžem slobodne rozhodnúť, či budem žiť v tme hriechu. No aj vtedy Boh čaká, hľadá ma, klope, či otvorím dvere svojho srdca jeho láske. Možno už dnes. Možno zajtra. Stále čaká. Nevzdáva to so mnou. Nikdy! Toto som vám povedal, aby vo vás bola moja radosť... Lebo zotrvať v jeho láske znamená prijať ho naplno do svojho srdca, do svojho uponáhľaného a prácou preplneného života! Ak sa toto začnem už dnes učiť, postupne bude vo mne rásť túžba byť s ním stále častejšie, byť s ním v každom okamihu, ktorý prežívam. A o toto tu ide aj Ježišovi.

6. VELKONOČNÁ NEDEĽA

HYMNUS

Bronie sa zora na nebi,
už znejú chvály vznešené:
svet jasá, plný veleby,
a peklo chvie sa zdesené.
Veď statočný a mocný Kráľ
smrť zničil, život obnovil,
pekelné brány pošliapal
a z úbohých sňal okovy.
Strážilo vojsko jeho hrob,
zapečatený kameňom;
nastáva zázrak všetkých dôb:
vychádza Víťaz z hrobu von.
Už nieto smrtných úzkostí,
už nieto bolestivých rán;
zvestuje anjel z výsosti:
Vstal slávne z mŕtvych Kristus Pán.
Ježišu, ty buď naveky
nám veľkonočnou radosťou,
pridruž nás k svojmu víťazstvu
znovuzrodených milosťou.
Tebe buď sláva, Ježišu,
ktorý si slávne z mŕtvych vstal;
Otcovi, Duchu Svätému
nech večne zuní pieseň chvál. Amen.

Liturgický program „na 6. Veľkonočný týždeň“

	Meretice	Bzenov
Pondelok: 7.5. <i>Veľkonočná féria</i>		
Utorok: 8.5. <i>Veľkonočná féria</i>	8.00 + Jozef, Mária Šarišská	
Streda: 9.5. <i>Veľkonočná féria</i>		18.00 + Margita Suchovičová
Štvrtok: 10.5. NANEBOVSTÚPENIE PÁNA PRIKÁZANÝ SVIATOK	8.00 + Štefan Vaško 18.00 + Anna Meľuchová	17.00 Za farnosť
Piatok: 11.5. <i>Veľkonočná féria</i>	18.00 + Žofia Fecková	
Sobota 12.5. <i>Veľkonočná féria</i>	15.00 + sobáš Za novomanželov	
Nedeľa 13.5. 7. Veľkonočná nedeľa	10.00 Za prvoprijímajúce deti	8.00 + z rod. Mihálikovej, Makarovej

Farské oznamy

MILODARY: Na farský kostol obetovali z krstu Kristíny 50 eur, Bohuznáma 100 eur. Dnes je zbierka na opravu farského kostola a zbierka na rekonštrukciu kostola v Bzenove. Na budúcu nedeľu je zbierka na katolícke masmédiá. Pán Boh zaplať za vaše milodary.

PROSEBNÉ DNI: nasledujúce tri dni sú prosebnými dňami. Obsahom prosebných dní sú *prosby za úrodu*.

NOVÉNA K DUCHU SVATÉMU: spoločne sa ju budeme modliť od piatku na začiatku sv. omši. V nedeľu sa pomodlíte sami pred sv. omšami. Novéna bude spojená aj s májovou pobožnosťou.

Program 1. Sv. prijímania:

Štvrtok 19.00 nácvik detí po večernej sv. omši,
Piatok 17.00 spovedanie detí a rodičov,
Nedeľa 9.40 stretnutie detí pri Meretickom kostole.

Púť detí do Obišoviec: v piatok po večernej sv. omši bude stretnutie všetkých detí a rodičov, ktorí idú na púť do Obišoviec z organizačných dôvodov a taktiež detí dostanú tričká (deti, ktoré nechodia do školy majú tričká zdarma, ostatní platia po 3 eura).

Na budúcu nedeľu 13. Mája je *výročie Prvého zjavenia Panny Márie vo Fatime*. Pri sv. omšiach si obnovíme zasvätenie Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.

Podakovanie: ďakujem všetkým chlapom, ktorí sa zúčastnili v sobotu na brigáde pri farskom kostole. Ďalšia brigáda bude v utorok 8. mája. Prosím aj ďalších chlapov o pomoc pri prácach vo farskom kostole.

Modlitby matiek: stále je možnosť prihlásiť sa do modlitbovej skupinky modlitby matiek. Je to spoločenstvo v rámci katolíckej cirkvi, kde sa stretávajú matky a modlia sa za svoje rodiny - za svoje deti a manželov. Zatiaľ sa prihlásilo v našej farnosti cca 20 žien.

Ohlášky:
Sviatosť manželstva chcú prijať:

ohlasujú sa tretí krát:

Michal Sedlák a Nikola Timková

Lukáš Fejercák a Mária Tomaščáková

Upratovanie kostola: 12.5. - 18.5.

Kostol sv. Ondreja:

Jozef Palenčár, Dušan Jarkovský,
František Palenčár, Alica Šimová,
František Mihálik.

Bl. Ulrika Nischová

8. máj

Pôvod mena: z nem. Ulrich - dedičný vládca (zo staronem. uodal+richi). Narodila sa 18. septembra 1882 ako nemanželské dieťa v malej dedinke Mittelbiberach-Oberdorf v Badensku-Württembersku. Rodičia neboli zosobášení, nakoľko Klotildina matka bola proti sobášu svojej dcéry. Až po narodení Františky, ktorá dostala meno po starej matke, sa rodina zmierila

a rodičia sa mohli zosobášiť. Rodina s desiatimi deťmi však žila vo veľkej biede. Františka bola začas vychovávaná v rodine svojej krstnej matky. Keď mala sedem rokov, vrátila sa do rodičovského domu, no nebola schopná nadviazať pretrhnutý kontakt s rodinou, čo malo za následok, že otec bol k nej príliš surový. Po mnohých naliehaniach sa vrátila k svojej krstnej matke do Mittelbiberachu, kde dokončila aj školu. Františka bola húževnatou žiačkou. Keď v r. 1904 ležala v nemocnici v Rorschachu, Boh jej pomohol a 17. októbra 1904 mohla vstúpiť do kláštora milosrdných sestier Sv. kríža v Hegne pri Konstaci. Oslobodili ju od povinnosti prinesenia vena. Stala sa pomocnicou v kuchyni. V r. 1906 sa stala novickou a prijala rehoľné meno Ulrika. Po rokoch vnútorných bojov sa jej duša naplnila pokojom a po konštatovaní zhubnej choroby tuberkulózy a následnom návrate do materského domu v Hegne 8. mája 1913 zomrela. Za blahoslavenú ju ako prvú rehoľnú sestru Kongregácie milosrdných sestier Sv. kríža vyhlásil Ján Pavol II. 1. novembra 1987. V ikonografii je zobrazená ako rehoľná sestra Kongregácie milosrdných sestier Svätého kríža v dobovom rehoľnom rúchu tejto kongregácie.